

USNESENÍ

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyní Mgr. Alenou Zemkovou ve věci

žalobce:

bytem

zastoupený advokátkou JUDr. Pavlínou Vondráčkovou, Ph.D.
sídlem Jarníkova 1181/2, 148 00 Praha 4

proti
žalovanému:

bytem

zastoupený advokátkou Mgr. Petrou Fenikovou
sídlem Bělehradská 572/63, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

o: ochranu rušené držby

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4 000 Kč.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou došlou zdejšímu soudu dne 4.12.2017 domáhal vůči žalovanému ochrany rušené držby a obnovení pokojného stavu, který byl narušen výstavbou oplocení (zídky) realizovanou 26.10.2017 na nemovité věci žalobce. Podáním ze dne 16.9.2019 vzal žalobce žalobu zpět a uvedl, že mezi účastníky došlo k uzavření dohody o narovnání. Součástí dohody bylo mimo jiné ujednání o tom, že účastníci vezmou zpět žaloby podané u zdejšího soudu a nebudou vůči sobě uplatňovat náklady řízení. Žalovaný uzavření této dohody potvrdil.

Podle ustanovení § 96 odst. 1 o.s.ř. může vzít žalobce za řízení návrh na jeho zahájení zpět, a to zčásti nebo zcela. Podle ustanovení § 96 odst. 2 o.s.ř. je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví. Dojde-li ke zpětvzetí návrhu dříve než začalo jednání, není případný nesouhlas ostatních účastníků důvodem neúčinnosti zpětvzetí návrhu (§ 96 odst. 4 o.s.ř.). S ohledem na uvedené soud řízení zastavil.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 146 odst. 2 o.s.ř. za situace, kdy žalobkyně vzala žalobu zpět a součástí uzavřené dohody o narovnání bylo i ujednání účastníků, že vůči sobě nebudou uplatňovat nárok na náhradu nákladů řízení; z tohoto důvodu soud rozhodl o nákladech řízení tak, že žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Dle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění, soud vrátí z účtu soudu zaplacený soudní poplatek snížený o 20%, nejméně o 1 000 Kč, v případě, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. S ohledem uvedené soud rozhodl, že žalobci bude vrácen soudní poplatek ve výši 4 000 Kč (uhrazený soudní poplatek v celkové výši 5 000 Kč понížil o 20%).

Shodu s prvopisem potvrzuje

21

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ.

Praha 22. října 2019

Mgr. Alena Zemková, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje

USNESENÍ

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Fiedlerovou ve věci žalobce [redacted] bytem [redacted], zastoupeného Mgr. Lucíí Tycovou Rambouskovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Národní 973/41, proti žalované RAVA zemědělský podnik, spol. s r.o., IČO: 48949752, se sídlem Křenice, Hlavní 104, zastoupené JUDr. Romanem Ráczem, advokátem se sídlem Praha 10, Kubánské náměstí 1391/11, o ochranu rušené držby,

t a k t o :

- I. Řízení o žalobě o uložení povinnosti žalované zdržet se provádění stavby oplocení pozemků parcelní čísla [redacted] v katastrálním území [redacted] nad rozsah povolený územním rozhodnutím Stavebního odboru Městského úřadu v Říčanech ze dne 26. 4. 2016, č.j. 23150/2016-MURI/OSÚ/00028, se podle § 96 odst. 2 o. s. ř. zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá podle § 146 odst. 2 věta první o. s. ř. právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se po právní moci tohoto usnesení vrací podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích poměrná část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.000,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné, neboť účastníci se práva podat odvolání vzdali.

Toto usnesení nemusí obsahovat odůvodnění (§169 odst. 2 o.s.ř.).

V Praze dne 24. července 2017

JUDr. Dana Fiedlerová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:

[redacted]

USNESENÍ

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Chudíkovou ve věci

žalobce:

bytem

proti

žalovanému:

Město Klecany, IČO 00240290

sídlem Do Klecánek 52, 250 67 Klecany

o žalobě na ochranu rušené držby

takto:

- I. Žalovaný je povinen zdržet se rušení žalobce v držbě práva odběru elektrické energie z kiosku nacházejícího se na hranici pozemků parc. č. st. [redacted] v katastrálním území [redacted] do objektu žalobce nacházejícímu se na pozemku parc. č. st. [redacted], v katastrálním území [redacted] a obnovit původní stav, tedy přívod elektrické energie do tohoto objektu znovu připojit.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2 600 Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí k rukám zástupce žalobce.
- III. Žalobce je povinen zaplatit soudní poplatek ve výši 2 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svým návrhem doručeným soudu de 29.11.2019 domáhal ochrany držby. Tvrdil, že je vlastníkem stavebního pozemku parc. č. st. [redacted], jehož součástí je budova č.p. [redacted], v k.ú. a obci [redacted] zapsaného na LV č. [redacted] vedeném u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Praha - východ. Objekt č.p. [redacted] byl v době výstavby a kolaudace v roce 1977 součástí celku Vojenského areálu v [redacted], a to včetně rozvodů elektrické energie a její dodávky, trafostanice a ostatních sítí, jež tvoří jeden stavebně funkční celek. Po roce 1996 byl celý vojenský objekt vlastnický rozdělen na většinového vlastníka Město Klecany (žalovaného) a ostatní menší vlastníky (mj. i objekt č.p. [redacted]). Žalovanému byla s tímto předána veškerá technická infrastruktura (rozvody a dodávky elektro, vodovod, kanalizace a příjezdové cesty atp.), která je nezbytná pro ostatní vlastníky i žalobce v rámci celého bývalého vojenského areálu. Tato infrastruktura tvoří neoddělitelné příslušenství k hlavnímu objektu ubytovacího zařízení č.p. [redacted], bez tohoto příslušenství nelze objekt č.p. [redacted] užívat jako objekt sloužící převážně k bydlení. Žalobce požádal v roce 2018 o zřízení nové elektropřípojky, která však dosud nebyla zrealizována. Žalovaný měl vypudit držbu žalobce tím, že od 18.10.2019 bez předchozí výzvy odpojil přívod a dodávku elektrické energie, jehož je žalovaný vlastníkem a jediným poskytovatelem a v rušení nadále pokračuje. Žalobce se proto domáhá zdržení se rušení jeho držby ve smyslu provedení opětovného připojení elektroinstalace a poskytnutí dodávky elektrické energie k objektu č. p. [redacted], v ulici [redacted].
2. Soud podanou žalobu posoudil jako žalobu z rušené držby (dle ustanovení § 176 a násl. o.s.ř.). V souladu s ustanovením § 177 odst. 1 o.s.ř. soud v tomto řízení postupoval tak, že ve věci

-20-

nenaiřizoval jednání, vyzval žalovaného k vyjádření a ve stanovené 15 denní lhůtě o žalobě rozhodl.

3. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil, ačkoliv mu byla doručena dne 2.12.2019.
4. Z výpisu z katastru nemovitostí k LV č. ■■■■, pro obec a k.ú. ■■■■ bylo zjištěno, že vlastníkem pozemků parc. č. st. ■■■■ (jehož součástí je stavba), pozemku parc. č. st. ■■■■ (jehož součástí je stavba) a pozemku č. ■■■■/■■■ je žalobce.
5. Z informací o pozemku parc.č. ■■■■/■■■ zapsaného na LV č. ■■■■, pro obec a k.ú. ■■■■, bylo zjištěno, že vlastníkem tohoto pozemku je žalovaný. Z informací o pozemku parc.č.st. ■■■■, jehož součástí je stavba č.p. ■■■■ (jiná stavba) zapsaného na LV č. ■■■■, pro obec a k.ú. ■■■■, soud zjistil, že vlastníkem tohoto pozemku je rovněž žalovaný; dle poznámky žalobce se má jednat o trafostanici.
6. Z fotografií kiosku, rozvodné skříně a budovy nebyly zjištěny žádné relevantní informace.
7. Z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 21.10.2019 sepsaného Policií ČR, obvodním oddělením Odolena Voda, č.j. KRPS-288350-1/ČJ-2019-011515-KFONOG bylo zjištěno, že žalobce se dostavil na Policii s tvrzením, že dne 18.10.2019 zjistil, že mu byl v domě č.p. ■■■■, v ■■■■ odpojen elektrický přívod energie z nejbližšího kiosku, který spravuje a energii dodává Městský úřad Klecany. Místostarosta žalovaného mu sdělil, že elektřinu nechal odpojit a že není problém ji pustit ve chvíli, kdy žalobce naplní stanoviska stavebního úřadu.
8. Z vyúčtování elektrické energie bylo zjištěno, že žalovaný vyúčtoval za dodávku elektrické energie do objektů „■■■■“ v období 1.1.2019 do 30.6.2019 celkem částku 101 015,02 Kč.
9. Z vyjádření provozovatele distribuční sítě ČEZ Distribuce, a.s. ze dne 5.2.2019 bylo zjištěno, že požadavek (žalobce) na připojení zařízení na adrese ■■■■ je v řešení a je třeba provést podrobné šetření.
10. Z výzvy ze dne 24.10.2019 bylo zjištěno, že žalobce vyzval žalovaného, aby se zdržel rušení držby žalobce a obnovil dodávku elektrické energie; uvedená výzva byla žalovanému doručena dne 24.10.2019
11. Podle ustanovení § 1003 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“), držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.
12. Podle ustanovení § 1007 odst. 1, 2 o.z., byl-li držitel z držby vypuzen, může se na vypuditeli domáhat, aby se zdržel dalšího vypuzení a obnovil původní stav. Proti žalobě na ochranu držby lze namítnout, že žalobce získal proti žalovanému nepravou držbu nebo že ho z držby vypudil. Vypuzení z držby práv nastane, když druhá strana odepře plnit, co dosud plnila, když někdo zabrání výkonu práva, nebo již nedbá povinnosti zdržet se nějakého konání.
13. Podle ustanovení § 1008 odst. 1 o.z. soud zamítne žalobu na ochranu nebo uchování držby, pokud bude žaloba podána po uplynutí šesti týdnů ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o svém právu i o osobě, která držbu ohrožuje nebo ruší, nejdéle však do jednoho roku ode dne, kdy žalobce mohl své právo uplatnit poprvé.
14. Podle ustanovení § 176 o.s.ř. je-li z žaloby zřejmé, že se žalobce domáhá ochrany rušené držby, použije se ustanovení § 177 až § 180 o.s.ř.
15. Podle ustanovení § 177 odst. 1 o.s.ř. domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat.

16. Podle ustanovení § 178 o.s.ř. se soud v řízení omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení.
17. Podle ustanovení § 180 o.s.ř. platí, že ve věci samé rozhoduje soud usnesením.
18. Soud nejprve v řízení přezkoumal, zda byla zachována zákonná lhůta k podání žaloby na ochranu držby ve smyslu ustanovení § 1008 odst. 1 o.z. Tato podmínka vzhledem k tvrzení žalobce, že k rušení dochází od 18.10.2019 a žaloba byla podána dne 29.11.2019, byla splněna.
19. Řízení ve věcech ochrany z rušené držby je svou povahou srovnatelné s řízením o předběžném opatření, neboť jak vyplývá z ustanovení § 177 až § 180 o. s. ř., rozhodnutím soudu není jakkoli prejudikována případně sporná otázka právních vztahů, které stojí v pozadí rušené držby, tj. nedochází tak k posuzování právních otázek týkajících se např. oprávněnosti, řádnosti či poctivosti držby. O tom svědčí zejména pokyn zákonodárce soudu, aby se v řízení omezil pouze na zjišťování faktického skutkového stavu, tj. zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení (§ 178 o. s. ř.) a požadavky na rychlost soudního rozhodování (lhůty stanovené pro rozhodování soudů v těchto řízeních neumožňují rozsáhlé a podrobné zkoumání), dále žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání v prvním stupni přitom není třeba nařizovat, vyhovění žalobě nepředstavuje překážku věci pravomocně rozhodnuté ve vztahu k eventuální pozdější petitorní žalobě.
20. K úspěchu žaloby není třeba prokazovat kvalifikovanou držbu, ochrany požívá nejen držba řádná, poctivá a pravá, ale i držba nepoctivá, neřádná a nepravá. Podmínkou úspěchu žaloby je tak držba žalobce a její svémocné rušení žalovaným, který má proti žalobě k dispozici jen omezený okruh námitek. Žalobcem je rušený držitel práva, žalovaným je rušitel, a to bez ohledu na to, zda si osobuje držbu či zda vůbec jeho jednání je způsobilé být předmětem držby práva. Může to být nejen ten, kdo je účastníkem právního vztahu, týkajícího se rušené držby (např. povinný z výměnky), ale i jakákoli třetí osoba, která držbu ruší; žalovat lze i univerzálního nástupce rušitele. Jestliže někdo vykonal rušební čin z rozkazu jiného (např. posel), lze žalovat oba. Vyloučena je však žaloba na orgán veřejné moci, resp. osobu jednající jeho jménem, ruší-li držbu v rámci výkonu své pravomoci (srovnej *Spáčil, J. a kol.: Občanský zákoník III. Věcná práva (§ 976–1474). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, 114-118 s.*)
21. Soud dospěl k závěru, že v tomto případě z předložených důkazů vyplynulo, že na pozemku ve vlastnictví žalovaného se nachází kiosek s rozvody elektrické energie, ze kterého žalobce odebíral elektrickou energii. Žalovaný s tímto byl nepochybně srozuměn, když žalobci odebranou energii za období od 1.1.2019 do 30.6.2019 rovněž vyúčtoval. Žalobci tak svědčí držba práva spočívajícího v odběru elektrické energie z kiosku nacházejícího se na pozemku ve vlastnictví žalovaného. Žalovaný však následně dne 18.10.2019 přestal žalobci elektrickou energii poskytovat, čímž byl naplněn předpoklad vypuzení z držby práv podle ustanovení § 1007 odst. 2 o.z. V situaci, kdy žalovaný žalobce od dodávek elektrické energie odpojil, jej omezil ve výkonu jeho práva a svémocně tak zasáhl do jeho držby. Soud proto shledal žalobu důvodnou.
22. O povinnosti žalobce zaplatit soudní poplatek bylo rozhodnuto analogicky podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého poplatková povinnost vzniká uložením povinnosti zaplatit poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o návrhu na nařízení předběžného opatření. Soud je toho názoru, že s ohledem na specifickou povahu řízení o žalobě na ochranu držby a krátkou lhůtu pro rozhodnutí, nelze nezaplacení soudního poplatku v tak krátké lhůtě sankcionovat bez dalšího zastavením řízení. Podle položky 4 bod 1 písm. c) Sazebníku soudních poplatků činí soudní poplatek za žalobu částku 2 000 Kč.
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 a § 151 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 2 000 Kč, se stávající se ze soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a z paušální náhrady za předžalobní výzvu k

plnění a za žalobu ve výši 2x 300 Kč dle § 151 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 3 písm. a) a § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb. za, celkem tedy 2 600 Kč.

24. O lhůtě ke splnění povinnosti byla určena podle ustanovení § 160 odst. 1, část věty před středníkem o. s. ř., neboť ke stanovení jiné lhůty neshledal soud důvody.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ.

Praha 11. prosince 2019

Mgr. Jana Chudíková
samosoudkyně

U S N E S E N Í

Okresní soud Praha - východ rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Bartošem ve věci žalobce [redacted] bytem [redacted] zastoupeného JUDr. Miroslavem Dubranem, advokátem se sídlem Benešovo náměstí 417/12, 415 01, Teplice, proti žalovaným 1) [redacted] bytem [redacted] [redacted] 2) [redacted], bytem [redacted], zastoupených Mgr. Pavlem Bučinou, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01, Kladno, o ochranu rušené držby,

t a k t o :

I. Žaloba o uložení společné a nerozdílné povinnosti žalovaným zdržet se jakéhokoliv vnikání na pozemky parc. č. [redacted] v k.ú. a obci [redacted], zapsané na LV č. [redacted], které jsou v držbě žalobce, a uvést pozemek parc. č. [redacted] v k.ú. a obci [redacted] zapsaného na LV č. [redacted] v předešlý stav odstraněním navezeného šterku, se zamítá.

II. Žalobce je povinen nahradit žalovaným náklady řízení ve výši 5.400,- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalovaných.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou soudu dne 22.4.2016 domáhal ochrany rušené držby. Tvrdil, že je vlastníkem pozemku parc. č. [redacted] v k.ú. a obci [redacted], zapsaného v katastru nemovitostí na LV č. [redacted] (dále jen „pozemek č. [redacted]“), na kterém se nachází obslužná komunikace, a dále [redacted] parc. č. [redacted] v k.ú. a obci [redacted], zapsaného v katastru nemovitostí na LV č. [redacted] (dále jen „pozemek č. [redacted]“, který obslužnou komunikaci lemují a také odděluje pozemky žalobce od pozemků žalovaných. Žalovaní vlastní pozemek parc. č. [redacted] k.ú. a obci [redacted] (dále jen pozemek č. [redacted]), který nabyli od společnosti LENTER FINANCE s.r.o., IČ 02178974 (dále jen „LENER FINANCE s.r.o.“). Žalovaní s LENTER FINANCE s.r.o. uzavřeli smlouvu o dílo, jejímž předmětem má být stavba rodinného domu na pozemku č. [redacted] LENTER FINANCE s.r.o. začala stavbu provádět bez platného stavebního povolení, v důsledku čehož bylo u příslušného stavebního úřadu zahájeno řízení o odstranění stavby, které je v současné době přerušeno a je vedeno řízení o dodatečném povolení stavby. LENTER FINANCE s.r.o. a žalovaní využívali k příjezdu na staveniště pozemky žalovaných a žalobce nebyl při výkonu práva držby nikterak rušen. K pozemkům žalobce nemají žalovaní žádný soukromoprávní titul, který by jim umožňoval pozemky žalobce využívat. V současné době je vedeno řízení o existenci veřejně přístupné komunikace na pozemcích žalobce, které však dosud nebylo pravomocně ukončeno. Jediné pravomocné rozhodnutí ze dne 6.8.2014 upravuje omezení veřejného přístupu na pozemek č. [redacted], který se od počátku nachází ve smyslu ust. § 7 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v uzavřeném objektu a je přístupný pouze v rozsahu a způsobem, který vlastník areálu určí. Dne 15.3.2016 došlo k svémocnému rušení držby žalobce, kdy na pozemek č. [redacted] byly navezeny cihly k výstavbě nepovolených staveb, následně došlo k používání pozemků č. [redacted] pro účely vjíždění motorovými vozidly k nepovoleným stavbám. Toto rušení, jehož konkrétní rozsah vyplývá z pořízené fotodokumentace ve spojení s výňatkem z geometrického plánu, pokračuje. Dne 6.4.2016

-34-

došlo k dalšímu rušení, kdy na části pozemku č. [REDAKCE] došlo k jeho vyštěrkování. Na pozemku č. [REDAKCE] pak parkují vozidla dělníků pracujících na nepovolených stavbách. Dne 20.4.2016 přejíždí přes část pozemku č. [REDAKCE] stavební bagr. Pozemky žalobce jsou využívány při výstavbě nepovolených staveb prováděných LENTER FINANCE s.r.o. na pozemku č. [REDAKCE] vlastnictví žalovaných, přičemž rušení žalobcova práva držby dosud trvá. Pasivní legitimaci žalovaných dovozuje žalobce z titulu jejich vlastnického práva k pozemkům, na kterých probíhá nepovolená stavba LENTER FINANCE s.r.o., dále z titulu jejich postavení ve stavebním řízení, ve kterém vystupují jako stavebníci z hlediska stavebního práva, přičemž stavba byla zahájena na základě soukromoprávního ujednání mezi žalovanými a LENTER FINANCE s.r.o., a konečně z titulu žadatelů o dodatečné povolení stavby poté, co bylo u příslušného stavebního úřadu zahájeno řízení o jejím odstranění.

Žalovaní navrhli žalobu zamítnout, přičemž své podrobně rozvedené námítky ve vyjádření ze dne 2.5.2016 shrnuli do závěrů, že žalobce zneužívá své vlastnické právo, užívání předmětných pozemků je upraveno normami veřejného práva, žalobce má snahu žalovaného ze spoludržby vypudit, žalovaní požadují soukromoprávní ochranu, žalobce uvádí nepravdy, žalovaní požadují zřízení služebnosti, žalovaní požadují, aby se žalobce zdržel jeho vypuzení, žalobce nabyl vlastnictví k pozemkům s vědomím užívání ostatními vlastníky sousedních pozemků, žalobce jedná v rozporu s rozhodnutím veřejné správy a svými závazky, žalobce dosud protiprávně nepředal pozemky obci, žalovaným svědčí veškerá právní dokumentace a konečně petit žaloby neodpovídá žalobním tvrzením.

Podle ust. § 1003 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „NOZ“) není nikdo oprávněn držbu svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.

Podle ust. § 176 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“) se ustanovení § 177 až 180 použijí, je-li z žaloby zřejmé, že se žalobce domáhá ochrany rušené držby.

Podle ust. § 177 odst. 1 o.s.ř. domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat.

Podle ust. § 178 o.s.ř. se v řízení soud omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení.

Podle ust. § 180 odst. 1 o.s.ř. platí, že ve věci samé rozhoduje soud usnesením.

Soud posoudil oprávněnost žaloby s přihlédnutím k okruhu rozhodných skutečností stanovených v § 178 o.s.ř. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V tomto ustanovení je upravena tzv. posesorní ochrana držby proti svémocnému rušení, které nespočívá v jejím odnětí (ve vypuzení z držby – viz § 1007 NOZ). Podmínkou úspěchu žaloby je držba žalobce a její svémocné rušení žalovaným, který má proti žalobě k dispozici jen omezený okruh námitek. Žalobcem je rušený držitel práva, žalovaným je rušitel, a to bez ohledu na to, zda si osobuje držbu či zda vůbec jeho jednání je způsobilé být předmětem držby práva. Může to být nejen ten, kdo je účastníkem právního vztahu, týkajícího se rušené držby (např. povinný z výměnku), ale i jakákoli třetí osoba, která držbu ruší; žalovat lze i univerzálního nástupce rušitele. Jestliže někdo vykonal rušební čin z rozkazu jiného (např. posel), lze žalovat oba. Vyloučena je však žaloba na orgán veřejné moci, resp. osobu jednající jeho jménem, ruší-li

-35-

držbu v rámci výkonu své pravomoci (srovnej *Spáčil, J. a kol.*: Občanský zákoník III. Věcná práva (§ 976–1474). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, 114-118 s.).

Pasivně legitimovaným subjektem proto může být pouze rušitel, který svévolně zasáhne do držebního práva žalobce. Z žalobních tvrzení se přitom jednoznačně podává, že pokud někdo fakticky zasahuje do výkonu práva držby žalobce, půjde o společnost LENTER FINANCE s.r.o., která provádí stavbu na pozemcích žalovaných. Tyto závěry lze vyvodit ze specifikace rušebních činů (navezené cihly, projíždění vozidel na stavenišť, parkování vozidel dělníků, vyštěrkování) ve spojení s explicitním odůvodněním žalobce stran pasivní legitimace žalovaných v tomto řízení a konečně i s přihlédnutím k dalším žalobám (podaným taktéž dne 22.4.2016, kdy jedna z těchto žalob směřuje právě proti společnosti LENTER FINANCE s.r.o.). Jinými slovy poukaz na skutečnost, že žalovaní by měli být hmotněprávními nositeli povinnosti nerušit žalobce v jeho držbě pouze z titulu, že jsou vlastníky pozemků, na kterých staví jimi oslovená stavební společnost, resp. z titulu jejich procesního postavení ve stavebních řízeních, nemůže ve světle shora uvedených důvodů obstát. Soud proto žalobu na ochranu držby zamítl, neboť nebylo zjištěno rušení ze strany žalovaných.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. a přiznal plně úspěšným žalovaným náhradu nákladů řízení v celkové výši 5.400,- Kč, která sestává z odměny za zastupování dvou účastníků advokátem podle § 7 a § 9 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. snížené o 20 % ve smyslu § 12 odst. 4 vyhlášky za 2 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 citované vyhlášky po 1.500,- Kč (příprava a převzetí věci, sepis vyjádření k žalobě) a z částky 600,- Kč představující paušální náhradu hotových výdajů za 2 úkony právní služby podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky. O splatnosti náhrady nákladů řízení k rukám advokáta úspěšných žalovaných soud rozhodl podle § 149 odst. 1 o.s.ř.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha - východ.

V Praze dne 6. května 2016

Mgr. Filip Bartoš, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

██████████

USNESENÍ

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Fintou, Ph.D., LL.M. ve věci

žalobkyně: **KOVOŠROT-MORAVIA CZ a.s.**, IČ: 27416771, sídlem Dobročovice 22, 250 82 Úvaly

proti žalované: **DFK Trading, s.r.o.**, IČ: 25820648, sídlem Suchonice 72, 783 57 Suchonice

pro: **žaloba z rušené držby**

t a k t o :

- I. Žaloba, již se žalobce domáhá, aby se žalovaný zdržel dalšího rušení držby ke strojnímu zařízení ve vlastnictví žalobce, se v celém rozsahu zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou dne 7.9.2015 u Okresního soudu v Olomouci domáhal, aby žalovanému byla uložena povinnost zdržet se dalšího rušení držby ke strojnímu zařízení ve vlastnictví žalobce. Žalobce tvrdil, že se žalovaným uzavřel dne 2.4.2014 smlouvu o uskladnění, jejímž předmětem bylo uskladnění strojního zařízení a jejich částí, které jsou v jeho vlastnictví. Předmětné zařízení bylo uloženo v budově č. [redacted] a na části parcely [redacted] které se nachází v provozovně žalovaného. Předmětná smlouva byla původně uzavřena na dobu určitou do doby 31.7.2014 a následně prodloužena na základě ústní dohody účastníků. Žalobce uhradil nájemné za období od 1.8.2014 do 31.7.2015. Žalobce se pokusil dne 28.7.2015 odvést uskladněné zařízení z areálu žalovaného, ale bylo mu v tom zabráněno, čímž se měl žalovaný dopustit protiprávního zadržetí věcí, které nejsou v jeho vlastnictví.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 14.10.2015 uvedl, že nárok uplatněný v žalobě neuznává a že se k němu podrobněji vyjádří ve lhůtě 20 dnů.

Okresní soud v Olomouci vyslovil usnesením ze dne 8.9.2015 čj. 25 C 259/2015-28 místní nepříslušnost a po právní moci tohoto usnesení postoupil věc Okresnímu soudu Praha – východ.

Soud podanou žalobu podle svého obsahu posoudil jako žalobu z rušené držby (dle ustanovení § 176 a násl. o.s.ř.). V souladu s ustanovením § 177 odst. 1 o.s.ř. soud v tomto řízení postupoval tak, že ve věci nenařizoval jednání. Podle ust. § 178 o.s.ř. v řízení se soud omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení.

Soud nejprve v řízení zkoumal, zda byla zachována zákonná lhůta k podání žaloby na ochranu držby.

-37-

Dle ustanovení § 1003 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění (dále jen „NOZ“) držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.

Dle ustanovení § 1008 odst. 1 NOZ soud zamítne žalobu na ochranu nebo na uchování držby, pokud bude žaloba podána po uplynutí šesti týdnů ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o svém právu i o osobě, která držbu ohrožuje nebo ruší, nejdéle však do jednoho roku ode dne, kdy žalobce mohl své právo uplatnit poprvé.

Soud má s ohledem na žalobcova tvrzení a předložené listiny za prokázané, že se dne 28.7.2015 pokusil odvést strojní zařízení uskladněné u žalovaného. Žaloba byla podána dne 7.9.2015. S ohledem na shora uvedené soud uzavřel, že žaloba byla podána v zákonné lhůtě.

Soud se tedy dále zabýval s ohledem na shora uvedená zákonná ustanovení zjištěním poslední držby a jejího svémocného rušení. Jak vyplývá ze žalobních tvrzení a předložených listinných důkazů (zejména smlouvy o uskladnění, mailu ze dne 23.7.2015, záznamu Policie ČR) žalobce uskladnil u žalovaného na základě shora uvedené smlouvy (od 2.4.2014) strojní zařízení, které mu žalovaný odmítl dne 28.7.2015 vydat. Již z těchto tvrzení se podává, že zde neexistovala pokojná držba strojního zařízení ze strany žalobce, která by zároveň byla svévolně rušena žalovaným. S ohledem na výše uvedené soud uzavřel, že žaloba není důvodná a proto ji v celém rozsahu zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. Jelikož však zcela úspěšnému žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly, bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

V Praze dne 20. října 2015

JUDr. Martin Finta, Ph.D.,LL.M., v.r.
samosoudce

Za správnost:

USNESENÍ

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudcem Mgr. Zuzanou Hemelíkovou ve věci žalobce [redacted], bytem [redacted] zastoupeného JUDr. Miroslavem Dubranem, advokátem se sídlem Benešovo náměstí 417/12, 415 01 Teplice, proti žalovanému [redacted] bytem [redacted] zastoupenému Mgr. Pavlem Bučinou, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno,

o ochraně rušené držby,

t a k t o :

- I. **Žaloba**, podle které je žalovaný povinen zdržet se jakéhokoli vnikání na pozemky p.č. [redacted] obci [redacted], v katastrálním území [redacted], zapsané na LV [redacted], které jsou v držbě žalobce, a to do tří dnů od právní moci usnesení, **se zamítá.**
- II. **Žaloba**, podle které je žalovaný povinen uvést pozemek parc.č. [redacted] v obci [redacted], v katastrálním území Škvorec, zapsaný na LV [redacted], v předešlý stav a tedy odstranit navezený štěrk na tento pozemek, a to do tří dnů od právní moci usnesení, **se zamítá.**
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 3.600,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

Žalobce podal u zdejšího soudu žalobu na ochranu rušené držby s odůvodněním, že je vlastníkem řady stavebních pozemků s řadovými domky na nich postavenými a také souvisejících pozemků, nacházejících se v obci [redacted], k.ú. [redacted] v rámci lokality [redacted]. Žalobce je rovněž vlastníkem pozemku parc.č. [redacted], na kterém se nachází obslužná komunikace a pozemku parc.č. [redacted] lemující tuto obslužnou komunikaci a oddělující pozemky žalobce od pozemků žalovaného. Žalovaný se stal vlastníkem pozemku parc.č. [redacted], když předmětný pozemek koupil od společnosti LENTER FINANCE s.r.o., IČ 021 78 974 (dále jen „společnost“). Žalovaný současně s kupní smlouvou uzavřel jako kupující se Společností jako prodávajícím smlouvu o dílo, na základě které zhotoví Společnost na předmětném pozemku [redacted] stavbu rodinného domu. Dále uvedl, že Společnost a žalovaný dosud využívali k příjezdu na staveniště staveb pozemky žalovaného a žalobce, resp. jiných osob a žalobce jako vlastník sousedících pozemků nebyl při výkonu svého práva držby k těmto sousedícím pozemkům přímo rušen. Dodává, že žalovaný nemá žádný soukromoprávní titul k jakémukoli užívání, resp. právo, které by mu zabezpečovalo na tyto pozemky vstupovat, vjíždět na ně s vozidly nebo jakýmkoli jiným způsobem užívat. Uvedl, že do dnešního dne není ani pravomocně rozhodnuto o tom, že by na těchto pozemcích byla deklarována veřejně přístupná komunikace, která by případně žalovanému umožňovala užívat tyto sousedící pozemky žalobce z důvodu existence veřejně přístupné komunikace. Dále uvedl, že dne 15.3.2016 došlo k svémocnému rušení držby žalobce k sousedícím pozemkům žalobce, když na pozemek parc.č. [redacted] byly navezeny cihly k výstavbě

nepovolených staveb na pozemku parc.č. [REDAKCE], a následně došlo k používání pozemků žalobce pro účely vjíždění motorovými vozidly k nepovolené stavbě. Toto rušení držby spočívající jak v jízdě motorovými vozidly a jiném vnikání na pozemky žalobce dosud pokračuje. Dne 6.4.2016 došlo k opětovnému zásahu sousedících pozemků žalobce žalovanými, kdy na části pozemku parc.č. [REDAKCE] došlo dokonce k jeho vyštěrkování. Na pozemku parc.č. [REDAKCE] nadto parkují vozidla dělníků, kteří pracují na výstavbě nepovolené stavby. Dne 20.4.2016 opětovně přes část pozemku parc.č. [REDAKCE] přejíždí bagr. Toto rušení žalobcova práva věc držet dosud trvá a je zřejmé, že s ohledem na probíhající výstavbu nepovolených staveb toto rušení bude pokračovat. Žalobce dovozuje pasivní legitimaci žalovaného z toho, že je vlastníkem pozemku, na kterých se staví nepovolená stavba.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu zamítnout. Uvedl, že je pravdou, že je vlastníkem pozemku parc.č. [REDAKCE] a tento pozemek nabyt smlouvou od společnosti LENTER FINANCE s.r.o. Následně uvádí, jak žalobce a Společnost nabytla předmětné pozemky. Dodává, že na předmětných pozemcích parc.č. [REDAKCE] byla rovněž vystavena komunikace a jako veřejná komunikace byla zkolaudována, a že žalobce měl povinnost podle smlouvy o smlouvě budoucí po dokončení komunikace tyto pozemky převést na obec bezúplatně, tato povinnost na něj přešla při nabytí jako právního nástupce. Žalobce předmětné pozemky nabyt s tím, že věděl a byl srozuměn s tím, že na nich má být umístěna veřejná komunikace a takto mají být užívány. Z tohoto lze vyslovit důvodné pochybnosti, zda-li je žalobce v poctivé držbě. Dodal, že pozemky parc.č. [REDAKCE] jsou v pasportech obce vedeny jako veřejná komunikace. Má tedy za to, že předmětné pozemky jsou účelovými komunikacemi podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Dále se žalovaný vyjádřil k tomu, že tvrzení žalobce, že staví bez stavebního povolení, není pravdivé. K samotnému tvrzení žalobce, že dne 15.3.2016, 6.4.2016 a 20.4.2016 mělo dojít k zásahu do držby žalobce uvedl, že o tom nic neví a není schopen se k tomu vyjádřit, neboť žalovanému je stavěno již několik měsíců, což žalobce ví a jedná se o obecné užívání. Poukazuje na to, že neví, jak mohl být vyštěrkován pozemek žalobce, když podle foto je šterk mimo tuto komunikaci. Není schopen se vyjádřit k pravosti snímků a fotografií, nicméně je musí považovat za účelové. Žalovaný je přesvědčen, že není dle konstrukce žaloby pasivně legitimován.

Podle § 1003 zákona č. 89/2012 Sb., ve znění účinném od 1.1.2014 (dále jen „NOZ“) není nikdo oprávněn svémocně rušit držbu. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.

Podle § 176 o.s.ř. platí, že je-li z žaloby zřejmé, že se žalobce domáhá ochrany rušené držby, použijí se ustanovení § 177 a § 178 o.s.ř.

Podle § 177 odst. 1 o.s.ř. domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat.

Podle § 178 o.s.ř. se soud v řízení omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení.

Podle ust. § 180 odst. 1 o.s.ř. platí, že ve věci samé rozhoduje soud usnesením.

40

Ze shora uvedeného vyplývá, že žalobce se může domáhat ochrany držby proti svémocnému rušení, které nespočívá v jejím odnětí. Žalobce tak musí být rušený držitel práva, ať již vlastnického či jiného, a žalovaným onen rušitel, bez ohledu na to, zda si osobuje držbu či zda vůbec jeho jednání je způsobilé být předmětem držby práva, který svémocně ruší držbu. A na žalobci právě je, aby prokázal rušenou držbu a to, že ji ruší právě žalovaný. Pasivně legitimovaným subjektem proto může být pouze rušitel, který svévolně zasáhne do držební práva žalobce.

V daném případě má soud za to, že žalobce neprokázal to, že by žalovaný jakýmkoli způsobem rušil či ruší držbu žalobce a že by tak byl pasivně legitimován v daném sporu. Sám žalobce uvádí, že jeho držba má být rušena tím, že na jeho pozemek byl navezen stavební materiál, že jeho pozemek byl vyštěrkován a že přes jeho pozemek jezdí, resp. parkují dělníci Společnosti. Žalobce však neuvedl ničeho konkrétního, z čeho by bylo zřejmé, že se takového tvrzeného rušení má dopouštět právě žalovaný. Tomu svědčí i fakt, že žalobce dovozuje pasivní legitimaci žalovaného pouze z toho, že žalovaný je vlastníkem sousedního pozemku, na kterém se staví stavba, a tuto stavbu staví shora uvedená Společnost.

S ohledem na výše uvedené má soud za to, že žalovaný není v dané věci pasivně legitimován, a proto mu nezbylo, než žalobu žalobce zamítnout.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o.s.ř.“) tak, že přiznal žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 3.600 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 9 odst. 1, § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a.t.“) z tarifní hodnoty ve výši 10.000 Kč sestávající z částky 1.500 Kč za každý ze dvou úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a.t. včetně dvou paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 a.t..

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

V Praze dne 6. května 2016

Mgr. Zuzana Hemelíková, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
[redacted]

U S N E S E N Í

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyní JUDr. Terezou Dobešovou ve věci
žalobkyně: **RODIOLA, společnost s ručením omezeným**
sídlem prospekt Lenina 14, Samara - Samarská oblast, Ruská federace
zastoupená advokátem JUDr. Janem Szewczykem
sídlem Kaprova 11, 110 00 Praha 1 - Josefov
proti
žalované: **IMPLOZIA s.r.o., IČ: 28445457**
sídlem U Vodárny 361, 281 66 Jevany

ochrana rušené držby

t a k t o :

- I. Okresní soud Praha – východ vyslovuje svou místní nepříslušnost.**
- II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena místně příslušnému Okresnímu soudu v Kolíně.**

Odůvodnění:

Žalobkyně se žalobou doručenou nadepsanému soudu dne 11.5.2016 domáhá, aby byla žalované uložena povinnost zdržet se zásahů do držby a výkonu nájemního práva žalobkyně k nemovitostem – rodinnému domu na adrese [redacted] č.p. [redacted], nacházejícího se na pozemku č. [redacted], zapsáno na LV č. [redacted] v k.ú. [redacted], obec [redacted] a umožnit žalobkyni nerušenou držbu a užívání předmětného rodinného domu a pozemku. Žalobkyně se dále domáhá, aby byla žalované uložena povinnost umožnit žalobkyni volný přístup k předmětnému rodinnému domu a pozemku, a to přes pozemek parc. č. [redacted] zapsáno na LV č. [redacted], k.ú. [redacted].

Podle § 11 odst. 1 o.s.ř. se řízení koná u toho soudu, který je věcně a místně příslušný. Pro určení věcné a místní příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení.

Podle ustanovení § 105 odst.1 o.s.ř. zkoumá soud místní příslušnost jen do skončení přípravného jednání podle § 114c o.s.ř. Neprovedl-li tuto přípravu jednání, zkoumá soud místní příslušnost jen před tím, než začne jednat o věci samé, nebo rozhodl-li o věci samé bez jednání, jen před vydáním rozhodnutí; to neplatí, jde-li o platební rozkaz, elektronický platební rozkaz nebo evropský platební rozkaz. Později ji soud zkoumá pouze tehdy, nebyla-li provedena příprava jednání podle § 114c o.s.ř., a jen k námitce účastníka, která byla uplatněna při prvním úkonu, který účastníku přísluší. Při zkoumání místní příslušnosti se nepřihlíží k přípravě jednání, jednáním a jiným úkonům provedeným před věcně nepřislušným soudem a k rozhodnutím vydaným věcně nepřislušným soudem. Podle § 105 odst. 2 o.s.ř. vysloví-li soud, že není příslušný, postoupí věc po právní moci tohoto usnesení příslušnému soudu.

-12-

Podle ust. § 88 písm. b) o.s.ř. je namísto obecného soudu, popřípadě namísto soudu uvedeného v § 85a k řízení příslušný soud, v jehož obvodu je nemovitá věc, týká-li se řízení práva k ní, není-li dána příslušnost podle písmene a).

Předmětné nemovitosti (rodinný dům a pozemek) jsou dle výpisu z katastru nemovitostí zapsány na LV č. ■■■, k.ú. ■■■■■. Z přílohy č. 3 k zákonu č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění vyplývá, že obec Jevany patří do obvodu Okresního soudu v Kolíně.

Z výše uvedeného je zřejmé, že zdejší soud není soudem místně příslušným pro rozhodování ve věci dle ust. § 85 o.s.ř., není ani soudem na výběr daným (§ 87 o.s.ř.) a s ohledem na povahu uplatněného nároku jde o případ, kdy je namísto obecného soudu žalovaného k řízení výlučně příslušný jiný soud dle ust. § 88 písm. b) o.s.ř.

Jelikož ještě soud nezačal jednat ve věci samé (§ 105 odst. 1 o.s.ř.), postupoval tak v souladu s ust. § 105 odst. 2 o.s.ř. a vyslovil svoji místní nepřislusnost s tím, že po právní moci rozhodnutí bude věc postoupena Okresnímu soudu v Kolíně jako soudu místně příslušnému.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

V Praze dne 12. května 2016.

JUDr. Tereza Dobešová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:

■■■■■

43

Číslo jednací: 20 C 87/2015-46

U s n e s e n í

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyní Mgr. Klárou Obrtlíkovou ve věci žalobce [redacted] bytem [redacted], zastoupeného Mgr. Ing. Janem Drobným, advokátem se sídlem Thámova 402/4, 186 00 Praha 8, proti žalovanému [redacted], bytem [redacted], zastoupenému Mgr. Filipem Šutry, advokátem se sídlem Veletržní 826/61, 170 00 Praha 7, o žalobě z rušené držby,

t a k t o :

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.000,- Kč, po právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou došlou soudu dne 17. 3. 2015 domáhal ochrany z titulu rušené držby. Na návrh obou účastníků zdejší soud usnesením ze dne 6. 5. 2015, č.j. 20 C 87/2015-44, přerušil řízení podle § 110 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“); usnesení nabylo právní moci dne 30. 5. 2015.

Podle § 111 odst. 3 o. s. ř. jestliže je řízení přerušeno podle § 110, pokračuje v něm soud na návrh po uplynutí 3 měsíců. Soud může na návrh, jsou-li pro to závažné důvody, a i bez návrhu v případě, že to odůvodňují zájmy nezletilého dítěte, pokračovat v řízení i před uplynutím této lhůty. Není-li návrh na pokračování v řízení podán do 1 roku, soud řízení zastaví.

Protože žádný z účastníků během 1 roku od pravomocného přerušení řízení nepodal návrh na pokračování řízení, soud podle § 111 odst. 3 o. s. ř. řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 146 odst. 1 písm. b) o. s. ř., když s ohledem na důvod zastavení řízení nelze na straně žádného z účastníků spatřovat procesní zavinění na zastavení řízení ve smyslu § 146 odst. 2 o. s. ř.

Výrok III. o vrácení pouze části soudního poplatku je odůvodněn ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, když k prvnímu jednání ve věci nedošlo (žaloba nabyta čtena) a soudní poplatek za řízení činil 5.000,- Kč, z čehož 20 % představuje pouze 1.000,- Kč; soudní poplatek tak bylo nutné snížit o 1.000,- Kč. Soudní poplatek bude vrácen účtárnou zdejšího soudu po právní moci tohoto usnesení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ.

V Praze dne 31. května 2016

Mgr. Klára Obrtlíková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
[redacted]